

Z DZIAŁALNOŚCI KOŁA ELEKTROTECHNIKÓW.

Sprawozdanie z posiedzenia w d. 19 czerwca r. b. Po odczytaniu protokołu z poprz. zebrania, przewodniczący udzielił głosu koledze Wysockiemu, który zdał szczegółowe sprawozdanie z wyniku obrad specjalnej Komisji wyłonionej przez Koło do opracowania kierunku programu zajęć praktycznych na wydziale elektro-mechanicznym przy szkole im. Konarskiego. Komisja uznała, że celem szkoły jest wytworzenie typu samodzielnych elektro-mechaników, i w związku z tem opracowano porządek prac praktycznych, jakie uczniowie winni wykonać (por. *Przegl. Techn.* z r. b., str. 318).

Kol. Arlitewicz zdaje sprawozdanie z *Komisji elektryfikacji kraju*. Komisja posunęła prace swoje o tyle, że niektóre kwestye są już opracowane i odpowiednie referaty będą mogły być wygłoszone w Kole po wakacjach.

Ankieta w sprawie elektrowni miejskich została już opracowana przez Komisję. Ankieta ta musiała być wydrukowana w dwóch językach, ażeby mogła być rozesłana pocztą.

W myśl wyjaśnień kol. Wysockiego, referaty, jakie mogą być wygłoszone przez członków Komisji elektryfikacyjnej, mają swe źródło w obfitym materiale, z jakiego korzysta Komisja przy swych pracach. Nie jest jednak zadaniem Komisji wygłaszanie odczytów w Kole. Komisja referatowa, jakaby ewent. powstać miała przy Kole, powinna być w kontakcie z innymi komisjami oprócz elektryfikacyjnej, żeby dać szereg odczytów niejednostronnych. Ocena referatów do Komisji tej nie powinna należeć.

Kol. Mech proponuje, żeby Komisja referatowa nie cenzurowała referatów, jecz jedynie zapoznawała się z treścią dla przygotowania możliwie rzeczowej i celowej dyskusji.

Komisja koleżeńska. Referuje kol. Jaworski. Zadaniem Komisji było: 1) opracowanie statutu sądu koleżeńskiego, 2) obmyślenie sposobów dla powiększenia ilości członków Koła, 3) zorganizowanie pośrednictwa pracy. W sprawie sądów koleż. Komisja uważa za wskazane zorganizowanie dwóch rodzajów sądów koleżeńskich: a) dla rozważania spraw o charakterze ogólnie-etycznym i b) sądów przy poszczególnych kołach dla rozważania spraw fachowych.

Do sądu koleżeńskiego kwalifikują się sprawy: 1) między członkami Koła, 2) między członkami a obcymi osobami, o ile te ostatnie zwrócą się o to do Koła.

Zadaniem sądu—podniesienie etyki zawodowej i wzmocnienie węzłów koleżeńskich. Kol. Jaworski przeczytał, dalej, projekt ustawy sądu.

Zdaniem kol. Gnoińskiego przedstawiony projekt uznany być winien jako materiał do opracowania projektowanych sądów koleżeńskich w Stow. Techników.

Obawiając się, aby sprawa w ten sposób nie poszła w odwłokę, proponuje kol. Wysocki utworzyć narazie sąd koleżeński dla Koła, o ile ustawa Stow. Techn. nam tego nie zabrania. Propozycję kol. Wysockiego popiera kol. Mech i stawia wniosek, ażeby Koło uchwaliło, czy zasadniczo życzy sobie mieć swój sąd koleżeński. Regulamin ułożony przez Komisję należy, zdaniem kol. Mecha, przekazać Zarządowi, dla wprowadzenia w nim poprawek w myśl dyrektyw, jakich udzieli obecne zebranie Koła.

Kolega Zarzycki zgadza się ze zdaniem przedmówców, proponuje wprowadzenie do regulaminu pewnych zmian, a w szczególności, aby osoby obce, zwracające się do naszego sądu, składały rejentalną zgodę na wszelkie orzeczenia sądu. Regulamin sam należy rozstać członkom Koła dla przepatrzenia go i tem lepszego zastano-

wienia się nad nim. Kol. Jaworski i Wysocki wyrażają życzenie, aby regulamin sądu koleżeńskiego przesłany był również do Delegacji Kół i Wydziałów i żeby po wakacjach można było wprowadzić chociażby sąd „wewnętrzny“, któryby rozpatrywał ewent. sprawy wy-nikłe między członkami Koła.

Koło przyjmuje przez głosowanie wnioski, że zasadniczo życzy sobie posiadać własny sąd koleżeński, wewnętrzny. Projekt takiego sądu ma być przez Komisję koleżeńską opracowany i rozesłany członkom Koła dla lepszego zaznajomienia się z nim.

W sprawie kooptowania nowych członków Komisja natknęła się na pewne trudności. Chodzi o rozstrzygnięcie pytania, czy członkami Koła mogą być nieczłonkowie Stow. Techników. W odpowiedzi wyjaśniono na zebraniu, że w tym kierunku istnieje już w Stow. Techników precedens. Członkami Koła b. wych. Polit. Warsz. są i nieczłonkowie Stow. Techników, a więc goście, o ile są wprowadzeni przez członka Stow. Techników i uiszczą opłatę wejściową—25 kop. Tego rodzaju członkowie Koła nie mają prawa korzystania z czytelni i biblioteki Stow., uczestniczenia w Zarządzie Koła i nie mają prawa głosu w sprawach związanych ze Stow. Techników. W myśl ustawy Koła Elektrotechników nowy członek Koła winien być wprowadzony przez dwóch członków Koła. Odpowiednio do cenzusu zaproponowano przyjąć cenzus stawiany przez Stow. Techników z dodatkiem, że członkiem Koła może być tylko elektrotechnik. Ażeby umożliwić zwartość Koła i stworzyć instytucję pożyteczną dla społeczeństwa, należy, zdaniem kol. Wysockiego, postawić jako warunek przyjęcia do Koła wykształcenie wyższe, średnie zaś uznać za wystarczające, jeżeli ma się do czynienia z kandydatami o odpowiedniej kulturze.

W sprawie pośrednictwa pracy proponuje kol. Arlitewicz, ażeby Komisja porozumiała się z Komisją pośrednictwa pracy przy Stow. Techników i uzgodniła swoje projekty ze sposobami załatwienia tej sprawy przez tę Komisję. W związku z tą sprawą odczytano list Bratniej Pomocy słuchaczy Politechniki Warszawskiej z prośbą o zgłaszanie do niej ewent. posad.

Przez głosowanie stwierdzono, że Koło życzy sobie zaprowadzić dział pośrednictwa pracy i poleca tę sprawę Komisji koleżeńskiej z prawem adoptowania nowych członków. Komisji koleżeńskiej polecono opracowanie regulaminu wewnętrznego dla Koła.

Komisja wydawnicza podreżnika zadała elektrotechnicznym zawiadomiam, że postanowiła zalecić zamiast tłumaczenia jednego z istniejących podręczników, utworzenie kompilacji uzupełnionej zadaniami własnymi.

Komisja biblioteczna zawiadomia o ułożeniu przez kol. Tymowskiego katalogu o układzie systematycznym dzieł elektrotechnicznych, znajdujących się w bibliotece Stow. Techników.

Koło postanowiło powołać do życia Komisję przepisową. Do zajęcia się tą sprawą poproszono kol. Zarzyckiego i Tyszkę, z prawem kooptacji.

Kol. Wysocki zawiadomił zebranych, że program wydziału elektrotechnicznego Politechniki Warszawskiej już został opracowany.

Pod koniec zebrania kol. Wysocki zwrócił się w imieniu Koła do przewodniczącego kol. Gnoińskiego z podziękowaniem za umiejętne kierownictwo sprawami Koła, dzięki czemu przeżywa ono dużą żywotność. Na tem zamknięto posiedzenie przed wakacjami.

K. M.

DROBNE WIADOMOŚCI.

Elektrownia miejska w Ostrołęce. Miasto urządza instalację elektryczną przy młynie poruszonym zapomocą silnika do gazu ssanego o mocy 45 k. m. Prąd trójfazowy 220 V. Prądnicą o mocy 25 kW. Sieć obsługuje teren o promieniu 1 km. Miasto będzie oświetlone lampkami żarowymi 25 i 16-świecowymi w liczbie około 500. Odbiorcy prądu otrzymają instalację bezpłatnie, a opłacać będą po 6 marek miesięcznie od każdej lampki. Budowę instalacji prowadzi firma „Siemens“.

Elektrownia miejska w Otwocku. Na mocy uchwały gminy Otwock z d. 14 sierpnia r. 1911, koncesję na zaopatrywanie willi otwockich i świderskich w prąd elektryczny otrzymali właściciele miejscowego kinematografu Mendel Binstok i Abram Abt. Koncesja jest bezterminowa, bez cen, bez gwarancji. Nie zobowiązując się do niczego, koncesjonariusze mają poniekąd monopol na zaopatrywanie odbiorców prywatnych w prąd elektryczny, gdyż najwyższej tylko pięciu odbiorców sąsiadujących ze sobą może założyć własną elektrownię. Poza tem mają prawo ustawiania słupów zarówno wzdłuż ulic, jak i na gruntach prywatnych, z tem tylko ograniczeniem, iż właściciel gruntu ma prawo wskazać inne miejsce na słup lub żądać przestawienia słupa. W razie złożenia przez konkurenta tańszej oferty na dostarczanie prądu, koncesjonariusze mają pierwszeństwo, o ile zaakceptują nowe warunki.

W chwili obecnej elektrownia składa się z lokomobili 45-konnej, pędzącej prądnicę 30 kW, silnika ropowego 75-konnej, pędzącego prądnicę 55 kW i baterii akumulatorów o 90 amp. maks. prądu przy 3 godzinnem wyładowaniu. Silnik ropowy z powodu braku paliwa nieczynny, projektuje się zastosowanie benzolu. Oświetlenie uliczne złożone z 50 lampek 50-świecowych obecnie nieczynne. Ceny za prąd dla miasta 2 kop. za lampo-godzinę, dla odbiorców 60 kop. za kWh i 75 kop. miesięcznie za dzierżawę licznika.

Wykłady elektrotechniki w Politechnice Warszawskiej. W roku bieżącym rozpoczęły się wykłady „Podstaw Elektrotechniki“ dla

słuchaczy wydziału elektrotechnicznego semestru III-go. Katedrę tego przedmiotu objął p. *Kazimierz Drewnowski*, inżynier elektrotechnik, b. asystent Politechniki Lwowskiej, następnie profesor Wyższej Szkoły Przemysłowej w Krakowie a ostatnio doradca fachowy i uczestnik Legionów Polskich. P. Drewnowski jest autorem wielu cennych prac z dziedziny elektrotechniki, że wymieniam tylko: „O zastosowaniu kondensatorów Mościckiego w elektrotechnice“, Lwów 1907. „Z wystawy elektrotechnicznej w Marsylii“, Lwów 1908. „W sprawie słownictwa elektrotechnicznego, zastosowanego w II tomie Technika“, Lwów 1908. „Postępy przenoszenia energii i kolejniactwa elektrycznego w Szwajcaryi“, Lwów 1910. „Statystyka elektrowni miejskich w Galicyi za r. 1911“, Lwów 1912 i podręcznik do użytku wyższych szkół technicznych „Pomiary elektrotechniczne“, Tom I. Lwów 1914.

Wykłady „Podstaw elektrotechniki“ wraz z ćwiczeniami zajmą w semestrze zimowym 6 godzin tygodniowo.

Treść czasopism technicznych. W ostatnich №№ E. T. Z. znajdujemy następujące artykuły:

№ 37. Prądy doziemne w sieciach wysokiego napięcia (W. Petersen). Mierniki czasu w zakładach telefonicznych (A. Kruckow). Państwo a elektryfikacja (K. Laudien). Wytwórczość światowa miedzi (H. Pudor).

№ 38. Urządzenia elektryczne w kopalniach węgla „Vereinigtes Welheim“ (L. Steiner). Prądy doziemne w sieciach wysokiego napięcia (dokończenie). Odnajdywanie miejsc uszkodzeń za pośrednictwem przewodu pomocniczego.

№ 39 nie nadszedł.

№ 40. Rozwój urządzeń telefonicznych „Rückfrageeinrichtung“ (Willers). Odporność cieplna bawełny i papieru (L. Schüller). Urząd. elektr. w kopalniach węgla „Vereinigtes Welheim“ (dalszy ciąg).

Sprostowanie. W № 39 i 40, str. 389, szpalta I, wiersz 26 i 27 od dołu, winno być „D—suma średnic“, a wiersz 20 od dołu, winno być „przy sumie średnic“.

Wydawca **Feliks Kucharzewski**. Redaktor odp. **Stanisław Manduk**.

Druk Rubieszewskiego i Wrotnowskiego, Włodzimierska № 3 (Gmach Stowarzyszenia Techników).

Za pozwoleniem cenzury niemieckiej 1916 r.